

στραμπουλιστήρη σ'τό πόδι κατά λάθος ή καυμένη
κι' εκαίωσαν τον μπάλo σ' νυδίνι ξηπλωμένη.

Κι' οι Σύμβουλοι του Στέμματος παρήσαν ένα πέρα,
κι' έγω κοντά τών πέρασσo κι' είπα την καλησπέρα,
κι' Γπουργικόν Συμβούλιον σκαρώνουν κατά μέρος
κι' ένα χεράκι, Περικλή, τ'ά λέν' ιδιαίτέρως.
'Αλλά και της έλθουσας παρότ' ή κεφαλή,
ό δέ Λεβίθης μετ' αυτής πολλά συμεμλει.

Φαίνονται φίλοι Προσβευταί και διπλωμάται ξένοι,
μέ τον Μινίστρο Μπαλατζή κατευχαριστημένοι,
κι' αυτός μ' εκαινούς φαίνεται κατευχαριστημένος,
κι' έμ'ε πολλό μ' ευχαριστεί τών χορευτών τόν μένος.

Πολλή σπαλέτα, Περικλή, Στρατός και Ναυτικό,
καζοφρα, καββαλόραδες, και πυροβολικό.
Με τρικαντά και με στολας όλοχρυσας ρεμβάζω,
κι' ένας Έγγλεός με σπαθι και μουτρο ζουρισμένο
ήπιγε μέσ' στη φόρμα του κι' έτσάκις ένα βάζο,
και β' Αγγλικήν απάθειαν τ'ό κ'ύτταζε σπαομένο.

Νι τουσά πά λέ βάζ' μπριζέ,
πώς έτσι τσοκασε, χαζέ;
Κι' αυτός όδράτ' άπαντά,
και τόν σκουτά και με σκουτά.

Μέσα σ'τό καπιστήριο μ' έπήγε κι' ό Στελλάκης,
κι' έκει τοιγάρο δωρεάν εκάκινα πολλάκις,
μέ τήγιανα και σ'τόν μουφτ'ε συχάκις, συμπολίτη μου,
κι' έπου καρφίλα ξάπλωσα λές κι' ήμουνα σ'τό σπητι μου.

'Ην δέ γιατρος Σακόραφος έδουθενει και ντυορος,
και φωντανάκι σ'τό χερό δέκτρινα καινούριο,
κι' ό Σάββας ήτο της Αλλής κι' ό μαιευτήρ ό Λοδρος,
κού οί Παλάτια ηηλαλει σάν ήχουν γεννητορία.

Και μέσα σ'τό Γραφείο μ' έπήγαν τού Μερκάτη,
κού τού 'Αδάρχη κι' είναι σ'τόν τύπου τού γενιά.
Κι' ό Κατζιδάκις ήτο πεκάν σ'την έσπεριότα...
οί μπάλους 'Ανακτόρων πρώτη φορά τόν είδα.
'Όμως ό Μιστριώτης θυμένε, στραβοσκελη,
γιατί τόν Κατζιδάκι με γίωτα δέν τόν θέλει.

Μέ κι' ό Πρώτανς παρόστη βάρος άλιουσιών αίρων
και σ'τόν μπάλo, γλαδία φέρων.
'Ητο κι' άποισ'ον πληθός, 'Αθως, 'Αρμενικαί Πέρδος,
κι' έκτακτα σουπέ λιμάρη,
κού τού ρίχτηκαν σάν γλάροι,
έκρωγες και καθιστός, παραδέρμαζες κι' όλόρδος.

'Όσαν και Σακαράκηδες, που θέλου δεικνίαι,
και μετ' κούρα και έμ'ε μπρις μέσ' στη Βιολιόθηκη.
Κι' έγω καθό φιλομαθής άπό μικρό καιτί
είλους περιεργάζομαι βιβλίον εν σπουδή,
κλήν είδα μετά λύτης μου πως λείπ' ή Γενοβέφα,
και κ' έτα γέρο γόρευαν και τέταρτο για πρόφα.

Κι' ό χορός καλά βασιτά, κι' είναι μέθη χάσμα, πλάνη,
κι' είδα τόν όπακιστή,
τόν Λεβίθη τόν Κωστή,
πού καθέας τόν ε'γαγκίζι σ'ε Έχθρο πού το κάνει.

Ξέρεις πως έδόθη πρώτος ό τού Παρνασσού χορός
κι' έπειτα τού Διαδόχου, και γι' αυτό λατιπομοφές
'σ'τόν προκειμενον χορόν δέν σκοπεύω να σοσ ψάλω
δουσις κι' όσαις εγχα' όη μετ' σ'τού Παρνασσού τόν μπάλo.

Μή μ' έρωτήσης για καμμάς τού πάσο και τού νάζι,
κι' έσπασαν τ'άμα μερικιά σ'τη σάλα, Σγανάρηλο,
κι' άμείους έκατάλαβα πως άργιος μετ' μπάζι,
κι' ό Βασιλας εκρώσει κι' έξήγησε καπέλο.

Κι' όπόταν τέλος της κόρης μέσ' βήμα τού Τημεριώμα
κι' είδα πολλές χορούτριαι με μουτρα για σιδέρωμα,
τέτοια κι' έγω τ'ρατούδησα, πολύφερο κεφάλι,
μέ μιά φωνή μεγάλη.

Σ'αυτό τού σπητι πούλαμε να μη ραίση πέτρα,
για τούτο βέλη να μη βγούν άπο καμιά φασέτρα,
σ'αυτό να φθάνη τού κρουφ' τού γένους καρδονκίτι,
μ' ήλιπδες όλοπράσινας ν' άνοδολούν οι κηποι,
μέσ' άπ' αυτό να βγάλωμε μετ' μέρα Στρατηλάτη,
και νάιναι δόξης και τιμής 'Ελληνικό Παλάτι.

Κι' έφέτος πάλι ψάλλω
τού Παρνασσού τόν μπάλo.

Φ.— Χορός κανένα πρόλογον βρέ Περικλή κολλήγα,
για τόν χορό τού Παρνασσού δά σοσ μιλήσω λίγα.
'Εού βεβαίως λαχταρής
κουδένταις κουτουροί,
γιατ' είσι πρώτος μακαρής
τού τρέχοντος καιροί.

'Όπως εγώ, καρμ' χαζό,
άν βολήεις λέγουν, ν'τ' άδάζω,
τά μάλλον σπουδαίτερα τού μπάλου θ' άναφέρω,
και σ'ό ταύτά σου πάντως ν' άκούσης...

Π.— Ζούσου γέρο

Φ.— 'Ηλθαν λοιπόν οι Βασιλείς
κι' ό μεγαίστατος της Αλλής,
Πριγκηπες και Πριγκηπισσας με λούρα και με κάλη,
κι' ό Βασιλεύς έχορψε με την Μαυρομηχάλη,
ό Πριγκηψ ό Νικόλαος τήν 'Αννα τού Λεβίθη,
μίαν τών πρώτων βεσποισών φορέματος λευκού,
μέ κι' ή Στατίου τρέ ζολ, και με σάν σαντί
χορευεί με ένα κύριον κερφόν τού Ναυτικού.

Φώς άπλετον ήλεκτρικόν, γιμάτ' ή γαλαρία,
κι' ό Βασιλεύς καμάρωνε την κόρη του Μαρία.
Και Περίοδες ήσαν φίλοι μας, ατάβερος μου κάρα,
ή δέ μεγάλη δούκισσα, κόρη τού Βουλιγιά,
τόν κόμο τόν 'Ελληνικό κ'ύττασε με λαχάρα
σάν πούλιπ'ό γυρίε σ'την κούθη του φυλιε.

Π.— Άνν μερίσες, βρέ, εί φόρμα φοροσος κι' ή Στατίου.
Φ.— Χάρεφε κι' ό άτάδεχες μετά της Εμπαισίκου,
κι' ό Βαρεζιάκης άντικρό κι' ή Τριανταφυλλίδου,
όκοιόν τα μάλα κατηγής σ'άν Ιερμίλας
έκλασαν την κατάσταση ενές αρχαίου φράκου,
όπου πολλάς κατά καιροίς όπαστη τρικυμίας.

Παρόστη, κι' ό Κωστομπευνάς με τόν Βαρβαλεδάρο,
κι' έξάφια μέσα σ'τό χορό
βλίπαι και κ'άποιν' οσοσέρ
σάν τόν βαρβάνο Δ' Αλφινταί τόν Αρχικημηλάριο.

Π.—'Αλήθεια τῶν Δυνάμεων Διδόκατος θά γίνῃ;
 Φ.— Πάριστῃσαν καὶ κόκαλα καρποσυμμογόνη.
 Π.— Ἐπίρως πάλι γὰρ χοροδὸς καθήσορα, παλάθρα.
 Φ.— Εἶδα καὶ τὴν Πηγυήσασα Σοφία μὲ τὰ μαύρα,
 κί' ὁ Τίμος Ἡλιόπουλος ἔχραφε μὲζι τῆς,
 ἦτο καὶ κάποιος σὸν κί' ἔμ' τῆς φώρας Τραπεζίτης.

Εἶδα καὶ κάποιον ἕξο μορῆς οὐραγκουτάγκου,
 εἶδα καὶ τὴν Ἀλέκην μετὰ τοῦ Παπαφράγκου.
 Εἶδα καὶ τὴν Ἰγγλέση,
 μὲ καὶ τὴν Μηλαρόση,
 κί' ἡ Μαργαδὸν μ' ἄρσοι,
 ἀλλ' ὅμως κί' ἡ Δουρούτη
 τρεῖς κί' ἡ φῶ καὶ τούτη.

Μὲ τὴν Ἑλένην χόραφε κί' ὁ Ραγκωδῆς Ἀλέξη,
 κί' ὁ Σπύρος Ἀδάμπος ἄηρος κί' αὐτὸς τὰς διαλέξεις
 καὶ ὅσο τρεῖς γύρους ἔκανε μὲζι μὲ τὴν Μαρία,
 ἔποταν βλέπω καὶ τὴν Πόπ' φηλά' στὴ γαλαρία.

Κί' ὁ Βασίλειος ὠμίλητος μὲζι μὲ τὴν Κοκκίδη
 καὶ τὴν κυρία Περικλῆ, τοῦ Κάππα τοῦ Λεβίδη,
 κί' αὐτὸς τοῦ παροῦσιος τὴν κόρη τοῦ Μπαμπῆ,
 κλῆν ἔδεν παρίστη δισυγχοῦς κί' ὁ Πρέσβυς ὁ Ναμπῆ.

'Ἐὸς σὸν ὄλεος κί' αὐτὸς τὸ κράτος τοῦ Σουλτάνου,
 ἔγ' ὅμως βλέπω, Περικλῆ, τὴν Ραγκαζῆ, τὴν Μάνου,
 τὴν Καθερίστη τὴν κομψή, τὴν Λάμψη, τὴν Ραρτάκη,
 βλέπω καὶ μὲ πρῶτοβαλτηλὲς κί' εἶναι κευρετάκι.

Π.— Σ' ἔπῃραν τὰ γράματα βρε Φασουλή ρεμπέτα,
 κί' ἔκαμ' γὰρ φουστάνη λὰ καὶ γὰρ χορὸν παρκέτα.
 Εἶναι κί' αὐτὸς σου μακαρά, νὰ βγῆς στὴ τραπεζίτση
 μὲζι μὲ τὰ κορίτση.

Φ.— Μ' ἄρσοι γέροι νὰ κηδοῦν' στοῦ μπάλου τοὺς στροβίλους.

Π.— Ὁ Ράλλης ἐπροσκάλεσε πρὸς οὐσκίην τοὺς φίλους.

Φ.— Ἄν κί' αὐτὸς γὰρ τοὺς προσκαλῆ.

Π.— Θὰ φῆς καμμὰ βρε Φασουλή.

Φ.— Δίνο κί' ἔγω μὲ φαίνα
 μὲς στὴ σαχλὴ σου μοῦρη...
 ἔδεν ἄλειψι κί' ἡ Ἀλεττα,
 κί' ἡ Ἀλεττα κί' ἡ Σαγκωῖρη.

Π.— Εἶμαι βέβαιος πὸς εἶδες σὸν χορὸ τὴν Καρλίδου.

Φ.— Καὶ τὴν Ἀρητηρακοπούλου, οὐκ ἔγω Ἀγγαλίδου,
 ποὺ καθότανε σὸ Πάλλας ὄμως μὲ πολλὰ μου λύπη
 Ἀρτοῦλο ἔδεν βλέπω κί' ἔπ' τὴν μπέλο κί' λείπει.

Π στροβίλο βρε Περικλῆ, γανόνου τὰ μοσὰ μὲ μου,
 βλέπω πολλὰ μαλαμίτση βλέπω καὶ τὴν Μαλαμίτση,
 καὶ παρεκὶ τὴν Λεβωδά κί' τὴν Δραγωσίτη,
 καὶ μὲ κινὰ ποὺ τρέφεται σὸν τὰ ροχὰτ' λουκουμί.

Φορὸς πὸς ἦλθαν μερικὰς κί' ἀπὸ τὸν Φαληρέα,
 κί' ἔχραφε κί' ἡ Περρετῆ μὲζι μὲ τὸν Ἀνδρέα,
 κί' ἦτο παρὼν
 κί' τὸν χορὸν

κί' ὁ βίος τῆς ὁ προσφιλῆς,
 ὁ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς.

Π.— Ἐραβὲς πότε σκίπτεται νάλθη τὸ Κοινοβούλιον;
 Φ.— Νομίζω πὸς συνέρχεται περίπου τὸν Ἰούλιον.

Εἶδα καὶ τὴν Δερλιό.

Π.— Τὴν κακὴ σου Φασουλή.

Φ.— Εἶδα καὶ τὴν Μαζ' ἀρκῆ.

Π.— Ἐκίος, τὸν χορὸν κὸρῆι.

Φ.— Ἐὸ νὰ σκίση, τσαναμπέτη.

Εἶδα καὶ τὴν Κασσαδέτη,
 καὶ τὴν Ἀραβαννοῦ.

Π.— Ἐχεις ἄχουρα γὰρ νὸς.

Φ.— Εἶδα, Περικλῆ, καὶ κάποιον,
 ἔπο' πῆγαινε σὸν πάτση,
 κί' ἄλλη μὲ καὶ λέγοι: ποία;
 καὶ μοῦ λέγουσι: Πάτση.

Κί' ἔρωτῶ γὰρ μὲ τίς αὐτή;

Π.— Γί' αὐτὰ τώρα, μιμογχαφτη,
 ἔβου τούτῃ τὴν σφαλῆρα.

Φ.— Παρευρίσκατο καὶ κάποιον, πὸλθε τὸρ' ἔπ' τὸ Παρί,
 μὲ κί' αὐτὸς καὶ μὲ
 φρετυτοῦδισα Ρωμηά,
 ποὺ ποτὶ τῆς ἔδεν πῆγαινε' σὸν μπακάλη γὰρ τυρῆ.

Παρευρίσκατο, χαλέ,
 κί' ἡ περικαλλὴς Ἀελῆ,
 ἡ κυρία Βαφραζέκη,
 κί' ἴνας εἰσοῦσε σὸν παιδάκι.

Ἄν ἐγγίστερος καμμὰ καὶ κανένας σὸν παρκέτο,
 χόραφε κί' ἡ Τσοουκαλέ,
 κί' ὁ χορὸς βρε Περικλῆ,
 πῆγαινε πολὺ καλὰ.

Π.— Εἶδες κί' ἄλλαις μιμογχαφτῆ;

Φ.— Εἶδα καὶ τὴν Καραγιάνη.

Μὲ τοὺς πρίγκηπας χορὸν κί' ἡ Μαρία τοῦ Λεβίδη,
 μὲ χαρτωμένη κόρη,
 ὄμως ἦσαν καὶ σπαθατοὶ δίχως κωφερὸ λειπὸ,
 καὶ κομφοὶ λιμοντόροι.

Π.— Κί' ἄλλαι σιωμοί' σὸν Ρῆγιον, ποὺ ἔβαναν ρημῆδῶ,
 ἔδεν ἔμει' ἕνα σπῆ...

Φ.— Στὴ γαλαρία κί' αὐτὸς τὴν νόστηρ' Ἡλιόδη
 κί' μὲ τὴν Πητῆ.

Μὰ σὸ ποὺ πῆγες;

Π.— Ἐχασα μὲσα' στοῦ Ζαχαρέτου.

Φ.— Γί' αὐτὸ ἔδεν εἶδες μακαρά καὶ τὴν Διδυρέτου,
 ὄμως τὴν καλλιμάδαον κί' τὴν Μοιρεράτου.
 Ἐν τούτοις ὄμως μὲ χαρὰ χορὸ ἡ Πολιτῆ
 κί' ὁ Πολιτῆς κί' αὐτὸς καὶ σπρίβε τὸ μουστάκι.

Ὀλοῦν ἐμπρὸς μου πέρασε κί' ἡ Τάτση, Ἀμερικῆνα,
 φηλὴ τοῦ Τάτση ἀνεμὲ καὶ λιγερὴ νιζοῦντα.

Κι' ἐγὼ καθὼ περιέρχου εἰσώσω κοντὰ τῆς, καὶ λόγος ἔγινε πολὺς γὰρ τὴν καυτερότητα τῆς.

Π.— Δὴν παύεις πιάβρι Φασουλῆ;... χαρὰ σ' ἴσῃν δοεῖ σου.

Φ.— Ἐγὼ λυσοῦ γὰρ τοὺς χοροὺς καὶ σὺ σὸν γέρος ἔξω.

Π.— Πᾶς μὲν λοιπὸν κοπρόκυκλος, πορσεὶ καὶ πορσεῖ [εἶδες]

Φ.— Ἐδὲ ἄηλος καὶ νάουος, μὰ καὶ τοὺς δυοὺς τοῦ Πειραιῶς ἀγαπητοὺς Πουρηδες, ῥέκτας βιομηχάνους, καὶ τὸν Ἀναγνωστόπουλο τὸν Γεωργῆ... κάθε χρόνε μὲς σ' ὅταν χορὸ τοῦ Παρνασσοῦ τὸν ξαναβλέπω μόνο.

Κι' ἐνθ' ὀργωνόμουν μὲ πολλοὺς κι' ἐγὼ, σα ποκοιλιά, καὶ κόσμο παραμέριζα νὰ ᾄδω τὸν Βασίλη, νὰ σοὺ κι' ὁ Μιχαλόπουλος, ὁ χορευτὴς ὁ μᾶμμος, ποὺ πάντα βρισκεται παρὼν ὅπου χορὸς καὶ γάμος.

Π.— Τὴν Βουλὴν ὁ Θεοτόκης θὰ τὴν φέρη, στραβοκάνη;

Φ.— Ἀέγε τοῦτος λέγ' ἐκεῖνος, εἰς τὸ τέλος τί θὰ κάνη;

Ἀέγε λέγε τὸ κοπέλι κάνει τὴν γρηῃ καὶ θέλει.

Ἦτο κι' ἕνας κι' ἄλλος φίλος, Ποσειδῶν καὶ Χαρτολάρη, κι' ἕνας γέρος ἐρωτοῖς σὸν καὶ σὴνα ἔκουεζάρης.

Κι' ἐγὼ μετὰ πάντων θαυμάζω τὸν φρόνον πολλῶν ἀδαμάντων, καὶ βλέπω τὸν Χάρταν, τὸν Πηρσον, τὸν Ἰπίαν, Ναυτικὸς σωρὰ ποὺ κάνουν μὲς τρῦπεν βαθεῖα σ' τὸ νερό.

Ἀδραμοπούλου καὶ Ἀρμπῆ τὸ κυλιεῖσιν ἦτο, ἀδραμαῖον ἐντελεῖς, κι' ἀληθινὰ πολυτελεῖς, καὶ γύρω κόσμος μετ' ἑμοῦ κοκίλος συνωθεῖτο.

Ποῦ μ' ἔβλεπε, ποῦ μ' ἐβλεπε, μέσα σ' τὸ κυλικεῖον... θέλει κι' ἀλλίγη τὴν ὠσὴν σ' τὸς μπάλους τὸ σαρκίον, καὶ πάντοτε καὶ μέλιττα σ' αὐτὴν τὴν ἡλικία μ' ἄρρουν τᾶνε πληρωμῆς τὸν μπάλλον κυλικεῖα.

Καὶ μὲ τὴν κακοστέλην μὲ τοῦ Παρνασσοῦ τὸν Πέτρο, πῆνε μὲρκαὶ ὄχις μέτρο, μὰ κι' ὁ Σίμος τῆς Πατριδος μοῦ προσφέρει δύο τρεῖς, κι' ἔγινε μ' ἐκείνους σὺνίκα κι' ἐνδοσιασμένους εἶπα: ὄητε κι' ἔλοι κι' ἡ πατρις.

Καὶ μπαίνοντας καὶ πάλι μὲς σ' τοῦ χοροῦ τὴν σάλα τὸν Τριανταφυλλέκο σὺνηντησά σ' τὴν σάλα, μὰ εἶπα καὶ τὴν Τρόφου τὴν λευκοφορμμένη, τὴν γνῶρικα μακρολα, τὴν βροῖκα παντρεμένη, καὶ τὴν Γαβριλλῆ, μὲ λυγρὴ κοπέλα, πλὴν εἶπα κι' ὁ Πρόεδρος Καρλὸς Γρηγοραπίλα, ἐν τούτῳ ὅπως ἦτο μαζὶ μὲ τοὺς ἐν τέλει: κι' ὁ Πρόεδρος Νεζέλλι.

Ἦνῳριος καὶ τὸν Καλλὰ τὸν μηχανικό, κοδοῖν, κι' ἔρατο πᾶς μὲ τὴν πίσσα θεραπύεται κι' ἡ σὸνῳ.

Ἦτανε κι' ὁ Κακλαμάνος, διπλωμάτης νουνεχῆς, κι' ἐγὼ τοῦνα νὰ φρονίσῃ νὰ μὴ γίνῃ κιὸ παχὺς.

Ἦτανε καὶ μὴ μαρμύνη, ποὺ δὲν ἔβρω πᾶς τὴν λένε.

Καὶ χεῖλη, Περικλῆ, κι' ἕνα πᾶσι σὸν μαγνήτης, καὶ μὲ τὸν ἰσχυρὸν διευθύνει τὸν χορὸν ὁ παλῶς συμμαχῆτης, ὁ καὶ θαλαρὸς Ἰπίτης. Ἄχι ὁ κόσμος πᾶς ἀλλὰ εἰς μὲ τὸ δέμα τοῦ καρσῶ... θριαμβεῖ κι' ὁ Καλούσης ὡς κοσμητῶρ τοῦ χοροῦ.

Ἦταν σὸν διπλωμάτης μὲ πέρνει σ' τὸ κοντὰ, καὶ τὸν Νικολαῖον τὸν Λούη σὺναντ, τὸν ἔφορο τὸν ῥέκτῃ μὲ τὸ μικρὸ μουστάκι, κι' εἶο βοῦ κι' εἶο, μὰ νὰ κι' ὁ Παπαφράγκος μετὰ τοῦ Κορριωτῆ χωρὶς τὸν Ρακτιδᾶν.

Κι' ἕνα κοντὸ κυτῶ, ποῦ μὲ τὰ μέτρα τρώει, μὰ κι' ὁ Παρρὲν παρῆν κι' ἀπῆν ἡ Καλιφόρη, ἀνθοῦσα κι' ἡ Πατριδῆ σ' τὴν γαλαρὶ παρίστη... ἔβγαίνες ἔξω πάγος, ἔμπαινες μέσα ζῶστη.

Καὶ τάξις ἐπακράτησε καὶ σφῆγος κι' εὐθυμία, κι' ὀσημαναὶ μισάνοιτα, κι' ὀσημανε κι' ἡ μάλα, κι' ἐφύγανε κι' οἱ Βασιλεῖς μὲ τοὺς ἀρχιτεχνίλους κι' ἀρῶους ἔφυγα κι' ἐγὼ σὸν γρυττοῦ μ' ἐκείνους.

Κι' ἔκανα Περικλέτο μου, θερμὸν εὐχαριστήριον σ' τοῦ Παρνασσοῦ τὸν Περικλῆ, εἰσπράκτορα δραστήριον, καὶ τὸν Ἀνδρέα πρόθυμον τὸν εἶπα κι' εὐγενῆ, ἀπὸ κι' εἰς τούτων ἔπαινος ἀνάγκη γὰρ γενῆ.

Μὰ λαμπρὸς, θαυδῶντρο γοῖ, κι' ὁ χορὸς τῆς Σιωτηρίας ἔγινε σ' τὸ Φουγι μὲ κυρίου καὶ κυρίας.

Καὶ τὴ κυρία Σλημαν νικητήρια καὶ πάντων καὶ πασην εὐχαριστήρια δι' ἕσα καταργεῖται σιωτήρια.

Κι' ὁ χορὸς τὸν Ἀνιάτων ἦτο τῆς τοῦ τῆς, κι' ἐπὶ σὺνίκα προσήκει σ' τὴν κυρίαν Νηλεπόντη, καὶ σ' τὰς ἄλλας φιλανθρώπους, ποῦ μικροὺς δὲν κάνουν κόπους.

Π.— Μὰ καὶ σ' ὅσον ἐπήγες; Φ.— Ἐγὼ δὲν χάρτω μόνιως, κι' εἶπα τῆς κοινοῖας κυρίου καὶ τοῦ κράτους νὰ πασχουν ἀσθενεῖς καὶ νόσους ἀνιέτους.

Π.— Μὴ μοῦ τοὺς ἀναφέρεις; Φ.— Δὲν θὰ τοὺς ἀναφέρω. Καὶ σὺ καλὰ τοὺς ἔβλεπε, κι' ἐγὼ καλὰ τοὺς ἔβλεπε.

Πάθος ἀνιάτων μογινε τῶρα τὸ νὰ πηγαῖν σ' ὄλους τοὺς μπάλους, καὶ ν' ἀναφέρω μικροὺς μεγάλους, κάθε χορευτῆρα, κάθε Σινιόρα. Κι' εἶμα πάθος εἶναι, σα λῆρη, νὰ σὲ χορταῖν πάντα στυλῆρη.

Π.—